

— Ти не вмів і танцювати...
— Брешеш!

4. ПАРУБОК-ШВЕЦЬ.

Парубок швець учивсь у місті (у городі).
Одного разу він прийшов до дому у гостину
був на селі на обіді. Сидить він, пишається
— мов ми, просвіщені. Люде бачуть таке, то
й не дивлять ся на його. То він то ї до їх:
— Не вважайте, люде добрі, до я швець.
говорить зо мною, як з простим.

5. ВСЕ Я ТА Я.

Покликав хазяїн за могорич до себе мо-
лотити. Спершу сїли вишили.

— А хто — питається він, — по чарці?

— Та хоч і я! — озивається один.

Вишив. покректав, утер ся.

— А хто по другій?

— Та хоч і по другій я!

— А хто по третій?

— Та чи по третій, то й по третій, — знов
таки той каже.

— А хто-ж, будьте ласка, і завтра їдуть?

— Та що-ж це ви? — каже то йт. і до
других. — Усе я та я, а вони й мовчать. Я за
себе сказав, а тепер уже на мене дуже важко
буде.

6. ШВАЧКА.

— Шисни, дівонько?

— Шню.

А пороти скоро будеш?

— Та ось тільки ниточку дошню.
(Харьк. н.).

7. ЧИМ ЇСТИ.

— Що це ти бабо, ополоником їси?!

— Та десь, пане, діти кірець запесли.